

மலெல்லென அதிரந்த மின்னல், அந்தச்
செல்வக் குழந்தையின் சிரிப்பு, நல்ல
இன்பம் வணைடுவோர் இங்குள்ளார் வாழ
அறஞ்செயல் செய்துதான் அடைய வணைடுமோ
குளர்வாழ்பைப் புகக் கொப்பிழ் போன்ற
ஒளிஇமை விலக்கி வளிப்படும் கண்ணால்
முதுவையத்தின் பன்னவோ அதனை எவர்தாம் அறிவார்?
தங்க மாதாளைச் செங்கனி பிளந்த
மாணிக்கம் அந்த மதலையின் சிரிப்பு.
வாரீர், அணைத்து மகிழ்வேண்டாமோ?
பாரீர் அள்ளிப் பருகிடமாட்டாமோ?
செம்பவழத்துச் சிமிழ் சாயந்த அமுதாய்ச்
சிரித்தது, பிள்ளை சிரிக்கையில்
சிரித்தது வையம், சிரித்தது வானமே.

<http://www.geocities.com/Athens/5180/bdasan.html>